

PTUJSKI LIST

Politično gospodarski tednik.

Stane:

Za celo leto K 15—
za pol leta « 7:50
za četrt leta « 3:80
za 1 mesec « 1:30
Posamezna številka 30 vin.

Uredništvo in upravnništvo je v
Ptuju, hiša zdravnika dr. Štuheca.

Rokopisi se ne vrnejo.

Telefon št. 46.

Štev. 4

Ptuj, 27. aprila 1919

I. letnik

4% posojilo na drž. bone kraljestva Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Namenjeno je v kritje tekočih nujnih državnih izdatkov. Podpisovanje se začne dne 23. aprila in konča 8. maja. Izdani so boni po 500, 1000, 10.000, 50.000 in 100.000 kron. Vplačati na je treba 490, 980, 9800, 49.000,

odnosno 98.000 kron. Po šestih mesecih, to je dne 3. novembra 1919, se bodo boni izplačali na zahtevo podpisovalca. Nosijo 4 odstot. obresti. To je najboljša naložitev kapitala in je zlasti popolnoma varna in v

sedanjih časih edino obrestnosna. Pričakovati je, da bo posojilo večkrat prepisano, in sicer da doseže najmanj pol milijarde kron, če ne več, ker je zaupanje splošno.

Subskripcijska mesta v Sloveniji:

V Ljubljani: Ljubljanska kreditna banka, Deželna banka, Ilirska banka, Podružnice Jadranske banke, Češke industr. banke, Kreditnega zaveda za trgovino in obrt, Splošne prometne banke; Mestna hranilnica ljubljanska, Zadržna zveza.

V Kranju: Ekspozitura Jadranske banke.

V Celju: Podružnica Ljubljanske kreditne banke, Podružnica Češke Union banke, Zadržna zveza.

V Mariboru: Podružnica Ljubljanske kreditne banke.

Kdor koli ima sredstva, naj v obilni meri podpiše to državno posojilo. Če smo

prisiljeni podpisovali avstrijska vojna posojila v svojo škodo in nesrečo, bomo tem rajši

priškočili svoji domovini v pomoč, ko gre za nas same in naš blagor.

Ne podirajmo!

Kmalu poteče pol leta, kar smo raztrgali stoletne okove našega suženjstva. Maršikdo je mislil, da bo živel v novi državi brez truda in dela. Ker pa se ne cedi vsem med in mleko, zabavljajo čez državo in Srbe, ki so po njih mnenju seveda krivi vsega nezadovoljstva. Da bi te vrste ljudje pomislili malo globlje oziroma nazaj, kjer bi hitro našli prave krivce, tega jim ni moči dopovedati. Vsakomur, kdor je hotel razumeti, so jasno kazale vse razmere med vojsko, zlasti zadnje dve leti, da bode in da mora biti po vojski še slabše. Le da tega prej nismo smeli čutiti. Bili smo podobni bolniku v ometici, ki mu režejo kose mesa s telesa, pa se tega ne zaveda; še le, ko se prebudi, čuti bolečine. Vendar smo mi najhujšo operacijo že prestali, znamenje, da imamo zdravo naravo. Jasno pa je tudi, da ne more biti čez noč vse v najboljšem teku, vsega v izobilju, ko si moramo vendar vse še le sami zgraditi. Pri tej zgradbi pa ne smejo eni podirati, kar drugi grade.

Največ nezadovoljnosti povzroči pri nas draginja, ki je popolnoma nepotrebna. In kdo jo povzroča? Vsak otrok že danes ve odgovoriti: Židje in verižniki! Da, gotovo se mora stopiti tem elementom najprej pošteno na rep in le razveseljiva so poročila iz Beograda, da se tega zaveda tudi naša vlada in ne drži križem rok; zlasti naš sedanji prehranjevalni minister Dr. Korošec pošteno pometa med njimi.

Ne mislim pa samo teh. Tudi med našimi trgovci je nekaj krščenih židov. Ali je po-

trebno, da primanjkuje med nami raznih živil, v tem ko jih nekateri kršчени židje ponujajo drugam na vagone! Ali imajo tudi sedaj svoje blago iz Ogerskega ali Hrvatskega, da so cene še višje, kakor so bile v času najdražjega tihotapstva. Ne! To so večinoma zaloge, katere so si nakopičili kot vojni nakupovalci in prekupčevalci za takozvane maksimalne, v primeri z današnjimi smešno nizke cene, ali pa so jih v zameno dobili uprav zastonj. Te zaloge so zadrževali; in danes v času proste trgovine, cena raste, mesto da bi padala.

Če mora danes plačati odjemalec tri-, pet- do 10krat višjo ceno nego stane trgovca, kako moremo zahtevati od našega kmeta, da naj on da svoje pridelke po ceni! Da se s tem širi največ nezadovoljstva, da se ruje na ta način proti državi, to je tem mogočnejšem vseeno.

Kdor si hoče na tak način pridobiti zaslombo v našem ljudstvu, prosto mu. Danes je še žalibog naše ljudstvo deloma navezano na te pijavke ali naš človek ni udarjen na glavo in pridejo drugi časi! Vsa čast pa onim, ki trgujejo s poštenim dobičkom; vedeli jih bodemo ceniti.

Drugi vzrok naše draginje je tihotapljenje našega blaga zlasti živil čez mejo v Nemško Avstrijo. Tudi pri tem nimajo vsi naši trgovci čistih rok. Največ store pač v tem oziru od nas odpuščeni uradniki, ki kljub prepovedi še vedno prihajajo k nam ogledovat in kupovat. Čez praznike smo jih imeli tukaj v mestu in okolici dovolj, da, med njimi celo aktivne častnike Nemške Avstrije, torej ljudi, ki se bore proti nam; prišli so v civilu in s potnim listom našega razstopstva v Gradcu. Vprašamo, ali je res, da takozvano

„Jugoslovansko zastopstvo v Gradcu“ ni priznано od naše vlade, vsled česar se mora rediti samo in da to stori z izdajanjem — potnih listov? Radi tega pa dobi vsakdo potni list, kdor — dobro plača! Našim ljudem pa se delajo ovire. Če je to res, zahtevamo odločne in takojšnje remedure! In če je tudi to razstopstvo postavljeno od naše vlade, s kako pravico izdaja potne liste v Jugoslavijo, ki jih sme izdajati le vlada v Beogradu? Ali je radi tega opustil trgovino trgovec, ki sedi v tem zastopstvu, ker mu to še več nese? Zahtevamo pojasnila! —

S takim ravnanjem ne utrjujemo naše države.

Radovedni smo, koliko ljudi, ki že davno ne spadajo več sem, še ostane po 1. maju pri nas. Ti le rujejo med našim ljudstvom, opravljajo službo ogleduhov, pri tem pa jemljejo našim ljudem živž in stanovanje. S temi treba korenito pomesti.

Pomagajmo graditi vsi, vsakdo po svojem poklicu in po svojih močeh, da pridemo čimprej do rednih razmer in da bode zadovoljen sleherni naš človek v naši državi, ki nam jedina more dati srečo in blagostanje.

Demokratski klub za kmeta.

(Iz nedeljskega trzinskega govora posl.

Adolfa Ribnikarja.)

Demokratski klub se zaveda, da je, čim je poslal v Narodnem predstavništvu odločilna večina, prevzel posebno dolžnost zlasti napram tistemu delu našega naroda, ki tvori njega večino. V mislih imam kmetski stan.